

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

HOOFDREDACTEUR: V. BOUDIER. GRIFFIER: P. J. KIEN.

REDACTEUREN: E. A. LAMB — J. WOLVINGA — M. VAN DEVENTER — F. J. DE VLOUW
A. GERVAIS — M. VAN COEHOORN.

VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25

ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6
13e JAARGANG ————— VRIJDAG 29 JANUARI 1937 ————— 12 BLZ. No. 15

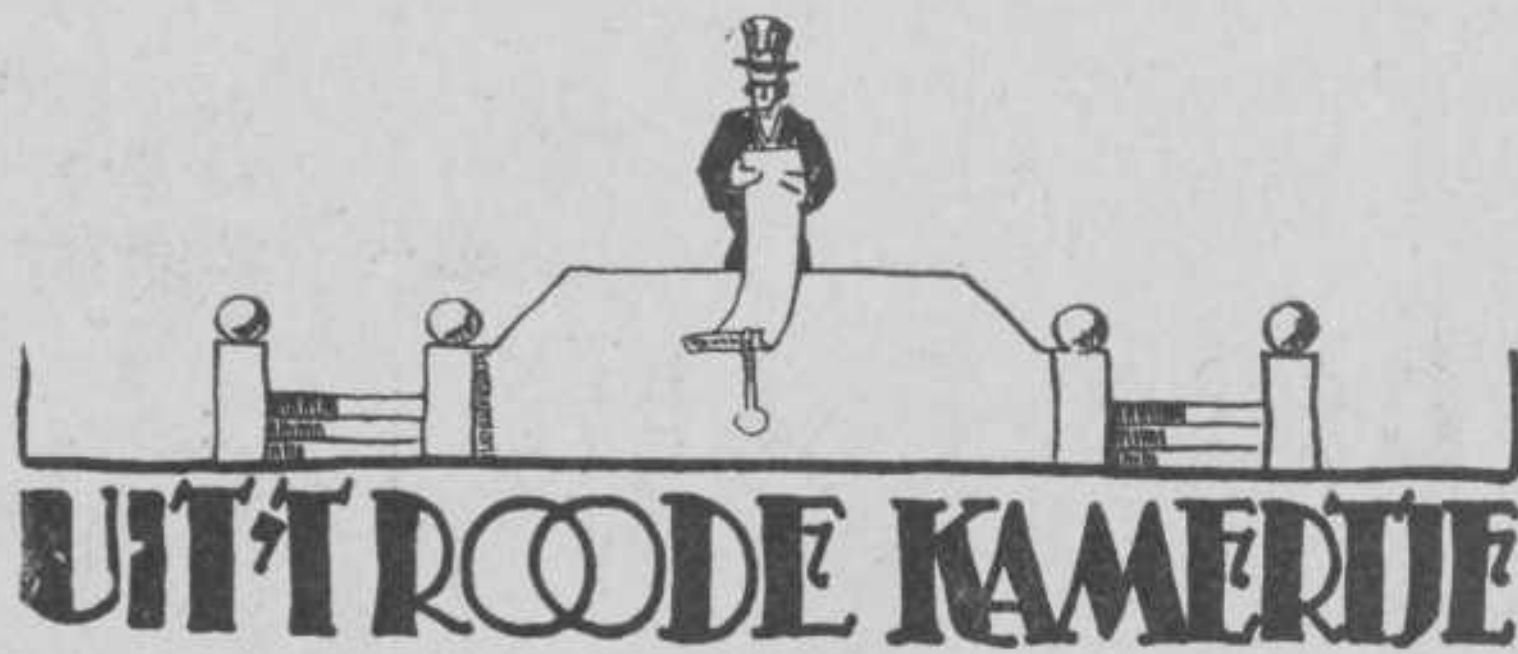

IN MEMORIAM:

PROF. J. C. ANDRIESSEN

31 OCTOBER 1876 — 23 JANUARI 1937

De Commissie voor Vérificatie en Décharge heeft zich als volgt samengesteld:

W. A. Wichers Hoeth.
F. A. Tattersall.
J. M. G. D. van Slingelandt.

De Financiële Commissie is als volgt samengesteld:

D. M. W. Staring, *President.*
C. Kolff *Secretaris.*
H. J. S. Elink Schuurman, *Lid.*
A. Prins *Lid.*
T. P. van den Bergh, *Lid.*

Namens den Senaat:
W. VAN DER HAM,
Secretaris.

De Finantieel Commissie maakt het volgende bekend:
Thesauriers van de ondervereenigingen van het D. S. C. worden verzocht, zoo dit nog niet is geschied, hunne balansen over het jaar 1935-'36 en hunne begrotingen voor het jaar 1936-'37, voor Vrijdag 5 Februari 1937 in te leveren bij de Finantieel Commissie, teneinde deze in staat te stellen de groote van het hun toekomende bedrag uit de eerstejaarskas te bepalen.

Tevens worden die vereenigingen die van plan zijn dit jaar een Inter-academiale te organiseeren verzocht een begroting in te leveren, schetsende de waarschijnlijke kosten voor de ontvangst van de kosten, teneinde in aanmerking te komen voor een bijdrage uit het Interacademiale fonds.

Namens de Finantieel Commissie:
C. KOLFF,
Secretaris.

RECTIFICATIE.

In het laatste nummer van „de Spiegel” komt in het artikel op de frontpagina een storende vergissing voor. In de laatste zin onder aan de eerste kolom behoort i.p.v. de woorden: „minder geworden” te staan: „versterkt”, van welk woord de zetter „verslecht” maakte; de verantwoordelijke Redacteur, beducht voor een germanisme, veranderde dit bij de correctie in „minder geworden”, daar hem helaas uit de strekking van het betoog maar niet duidelijk wilde worden welk woord door de schrijver was bedoeld. Wij laten de desbetreffende passage nogmaals in haar geheel volgen:

„Wel is het bemoedigend en vereerend, wanneer een reunist verklaart, hoe waardevol de jaren, die hij als lid van het D.S.C. in Delft doorbracht, voor zijn latere leven waren. Het vertrouwen in het Corps is versterkt, nu de laatste tijd van verschillende zijden buiten het Corps gewezen werd op de bijzondere functie, die het Corps met betrekking tot de Technische Hoogeschool vervult. Maar voor U . . . , enz”.

Red.

VEREENIGINGEN

Bibliotheek Sociëteit Phoenix.

Nieuw aangeschafte boeken.

I. NEDERLANDSCHE SCHRIJVERS.

Anton van Duinkerken — Hart Van Brabant.
Top Naeff — Juffrouw Stolk (en andere verhalen).
Wies Defresne — Klanten.
Herman de Man — Scheepswerf De Kroonprinces.
Menno ter Braak — Démasqué der Schoonheid.
Ina Boudier-Bakker — Paul.
Albert Helman — Aansluiting Gemist.
A. den Doolaard — De Groote Verwildering.
Henriëtte van Eyk — Intieme Revue (De Kleine Parade II).
F. Bordewijk — Rood Paleis. (Ondergang van een Eeuw).
S. Vestdijk e.a. — In Memoriam J. Slauerhoff.
Adam's Vijfde Rib (Schoonheden van het zwakke en zwakheden van het schoone geslacht). Bijgebracht door Paul Guermonprez met illustraties van Leo Meter.

COUÉ VOOR HET CORPS.

De uiterst gedetailleerde beschrijving van de mate van opgewektheid, waarmee de mensch door het leven kan strompelen van den heer R. Jonckheer heeft mij in het geheel niet om den tuin geleid.

Er zijn opti- en pessimisten, en daarmee uit.

Bovendien is er een geheele categorie van menschen, die zich niet met de toekomst, alleen met het heden bezighoudt, die dus volgens inzenders systeem genegeerd wordt.

Dit is natuurlijk wel juist, want ze houden zich alleen bezig met de gebeurtenissen van de dag, en trachten zich niet boven het nu te verheffen; ze hebben iets dierlijks en behooren als zoodanig tot een verderfelijk soort.

Toch vind je ze overal, in de benedenzalen der S. P. evenals op de Bestuurskamer.

Gelukkig behoort de Senaat niet tot deze groep van schadelijke dieren. Natuurlijk niet, q.q.!

Ik verwonderde mij dan ook niet, toen uit de laatste Spiegel de Senaat mij met een heilwensch voor 1937 kwam begroeten. Een voorspoedig jaar, rijk aan belevingen! Dank U, van hetzelfde!

De nieuwjaarsdag brengt voor velen een traditioneele kater, hetgeen zeer goed te begrijpen is; maar verontrustend lijkt mij, dat dit „onaangenaam beest” nog steeds niet geheel uitgewerkt schijnt te zijn.

Want ik zou het alleen aan een kater willen toeschrijven, dat deze wensch gesteld is op een toon van allerernstigste ernst, zóó ernstig, dat de Senaat wel moet bestaan uit actief-pessimisten, zoo juist getypeerd door den heer Jonckheer.

Zouden er werkelijk zulke eeuwig-durende wonden zijn in het Corpslichaam, als stigmata aan onze Corpsmaagd?

Wanneer *werkelijk* alle heelingspogingen mislukken, doen we dan niet beter, met deze eenvoudigweg te negeren? Wie weet of niet plotseling de methode-Coué hier nog genezing zou brengen!

Natuurlijk is het zeer te prijzen, dat de Senaat overpeinst, ik wilde alleen, dat hij niet in een al te somber gemijmer verzonk.

Het talent en de originaliteit *zijn* niet minder geworden in het Corps, zij verkeerden misschien in een winterslaap.

Elk oogenblik kunnen deze weer tot leven komen, een leven, even brillant als dat vroeger schijnt geweest te zijn.

Zooals de Senaat reeds opmerkt: er is een bereidwillige groep aanwezig, die steeds klaar staat, om zijn aanwezigheid en bereidwilligheid een vruchtbare vorm te geven. Welnu, dat is prachtig, want gelegenheden zijn er te over!

Alles en alles staan we dus op het punt, om een Nieuwe Bloei van het D. S. C. te beleven!

Daarom fluiten we binnensmonds het „Studenten zingt . . .” en roepen: Whoopee, daar gaat ie heen!

B. S. B.

II. FRANSCHESCHRIJVERS.

André Gide — Geneviève (ou La Confidence Inachevée).
André Gide — Retour de l'U. R. S. S.

III. ENGELSCHE SCHRIJVERS.

Memories of John Galsworthy by his sister M. E. Reynolds.
John Dos Passos — The Big Money. (Forming a trilogy with „The Forty-Second Parallel and Nineteen-Nineteen”).
Stanley Walker — Mrs. Astor's Horse. (Illustrated).
Maurice Hindus — Under Moscow Skies.

IV. DUITSCHE SCHRIJVERS.

Franz Kafka — Amerika (Roman).
Lion Feuchtwanger — Der Falsche Nero.

V. SCANDINAVISCHESCHRIJVERS.

Trygve Gulbrandsen — En Eeuwig Zingen de Bosschen.
Aksel Sandemose — Een Vluchteling Kruist Zijn Spoor.

V. SLAVISCHE SCHRIJVERS.

Alexander Poesjkin — Schoppenvrouw. (En andere verhalen).

VI. GESCHIEDENIS EN LEVENSBESCHRIJVINGEN.

J. M. C. Warnsinck — Abraham Crijnssen (De Verovering van Suriname en zijn aanslag op Virginië).
Octave-Aubry — Napoléon et son Temps.

(Wegens plaatsgebrek moeten wij de rest van de lijst volgende week plaatsen).
Red.

Hoewel reeds langs de log over de stad zwaaiende wolkengevaarten de eerste oranje franje van de ontwakende dag begon te kleuren, had geen van ons nog een enkel signaal gehoord dat zou kunnen duiden op het begin van de vijandelijke stormloop, en nog steeds herinnerde slechts een dof gemurmel, af en toe een rauwe schaterlach, aan het sinds eenige uren om de Societeit bivakkerende gepeupel. Wanneer wij in de schemerdonkere zalen om ons heen keken, leek alles zoo gewoon: de uitgezakte, rochelende gestalten in de ijsclubhoek, de lijkbleeke, door de schelle uit het buffet stroomende lichtkegel te scherp door-groefd schijnende gezichten in de middenzaal, die lucht van bier, zweet en vochtig hout: het traditioneele stadium van loome afgematheid, waarin elke laaiende kroegjool langzaam maar onvermijdelijk wordt gesmoord.

Geen van ons, die er eigenlijk duidelijk van doordrongen was, dat het steeds weer gespeelde spel van het verschuiven der dagwisseling, die struisvogelachtige poging de loop van de tijd te remmen, ditmaal niet voortkwam uit de zoo menigmaal al te sterke greep van de gezelligheid en dat plotseling wakker wordend bewustzijn in de loop van de avond zijn geheele individualiteit te hebben opgelost in die ondefinieerbare sfeer, die door een overhaast vertrek al zijn gaafheid zou verliezen, als een kostbaar bracelet, waaruit met ruwe hand een steen verwijderd wordt. Niet die instinctieve vanzelfsprekendheid van andere keeren hield ons vannacht zoolang onder de vleugels van de oude vogel, maar een ruwe macht van buiten die in een door jarenlange verbittering aangekweekte sloopingsbereidheid zijn kans had afgewacht elke herinnering aan de gloriëtijd van een gehate klasse uit te branden. Nu eindelijk dan was die kans gekomen, het oogenblik van de genadeslag lag in de naaste toekomst, tastbaar, ook voor ons, het handjevol overgeblevenen die strijd tegen de massa wanhopig wisten, maar als laatste consequentie van onze principes gedurende het leven slechts de verplichting voelden de voltrekking van dit laatste gericht geheel objectief, als gold het een boeiende ter onzer eere gegeven voorstelling, te ondergaan.

Hoewel nu een vage morgenschemering zich troebel mengde met het gele licht in de zalen, was het nog steeds geen groot rumoer daarbuiten, waar zich in de klamme ochtendnevel de grauwe opstand der horden voorbereidde. Langzamerhand raakten onze oogen gewend, begonnen wij door de kieren van de gordijnen turend iets te onderscheiden van de door een flets licht omspoelde als kikkerdril deinende menschenklomp, waaruit zich na eenige oogenblikken afzonderlijke figuren afteekenden: een vreemdsoortig samenraapsel van bonkige zwaargeschofte gestalten in vuilroode jassen, als van bloed-doorweekte slagernknechts; vogelachtige, gebrilde geleerde-koppen, met fletse oogen en tanige gelaatskleur, de te lenige halzen onstevig tusschen de smalle schouders geplant; her-kenden wij te vroeg verdwenen jaargenooten, toen het puber-teitsdons nog ternauwernood op de nog ongevormde kaken, nu groezelig bestoppeld de massieve kinnen, met het valsche schijnsel der jarenlange verbittering in de oogen, sommigen gehuld in zonderlinge zwart en roodgestreepte uniformen, anderen slechts de lendenen met gore vodden bedekt, verschillende ook de borst bezaaid met diploma's en ridderorden. De meest opvallende verschijning echter was een fantoomachtig varken, gehuld in een soort gekleede jas met witte das, een papieren steek op de kop en een kort roespaanachtig voorwerp als maarschalksstaf in de geheven rechter poot. Hoewel het ons niet wel mogelijk leek, dat deze wonderlijke gedaante bij de organisatie van de aanval de opperleiding in handen zou nemen, bleek zij toch, vooral in de rijen de zwaargeschoften, met opvallend respect te worden behandeld. In de puilende nek schemerde, doorlopende tot onder de steek, de paarse gloed van een stempel dat ons wellicht had kunnen inlichten omtrent de indentiteit van dit unheimische schepsel, dat zich met dansende passen door de menigte bewoog.

Nu men ons aan de vensters ging onderscheiden begon zich het ontevreden geknor wat directer tegen ons te richten. Er klonken kreten op uit grijnzende muilen, schier te zware kaken trokken zich krampachtig van elkander los, een walmende vloed scheldwoorden: „beulen, zuipers . . .”, „wetsverkrachters, godslasteraars . . .” uit de rijen der geleerden, „Volksverdommers, lasterkl . . . n”, uit de dierlijke bekken der geuniformeerden. Kwakken modder spatten tegen de ruiten, een zware golving sloeg door de massa; het varken was nu in een razende opgewondenheid geraakt, zweefde als door de golfslag voortgedragen door de menigte in een duizelingwekkend tempo, zoodat het leek alsof zijn verschijningsvorm zich verduizendvoudigd had: ontelbare varkenskoppen vorm-

In de finantieelcommissie
is oom Herbert nu weer busy
voor deze crisislol
centrale
komt Prol
nu straks de centen halen.
de supercoach der roode truien
lardeert het vijftal met zijn uien
de spierbalvorst
in 't zuur verrot
slikt paupersnot
en eenheidsworst
het Corps kan er weer staat op maken
het geld blijft in de la vasthaken
inplaats van 't aan het bier te toetsen
zit Kolff de pegels op te poetsen
en terwille van de eer
likt in deze armoesfeer
ook zure Daam het Récosmeer.

Kom vriendschaar
komt bij elkaar:
Broekersman
Broekersman
trek je leukste smoel 's an
Christiensocietist
uit de Vries z'n zog gevischt
door As verpest tot antichrist
als zacht eitje opgedischt
heeft zich in het lint vergist:
wie naar „hooge” plaatsen grist
kan terecht als Alpinist.

Om Toorenburg te kunnen slikken
gaat de Schouw eerst lekker likken.

den grillige kaleidoscopische figuren tegen een grauwe, deinen-de achtergrond, van onbecijferbare paraboloiden verschietend tot Mondriaansche vlakvullingen van kruizen en sterren. Wij voelden hoe de fundamenten van de Societeit werden los-geslagen door dit onbedwingbare af- en aanspoelen van de menigte, die bij elke nieuwe opstuwung dichter bij haar doel kwam, en het was ons als bevonden wij ons op een geïsoleerde rifpunt, die onvermijdelijk bij het opkomen van het getij zou moeten onderspoelen. Wij wisten nu, ons geen illusies meer te mogen maken, en in een statuesque carré geschaard aan de haard, de boordevolle glazen naar de Vogel Phoenix geheven, wachtten wij af, tenminste onaantastbaar wetende de edele band die ons onderling en met een glorierijk verleden verbond. „Een spel?” stelde Coen cynisch voor, hoewel ook hij er van doordrongen was, dat het spel was afgelopen: een luid ge-kraak, de voordeur bezweek voor de opstuwende menschenzee toen een donderend geraas van vallend gesteente en onder een angstaanjagend gesnuif wrong zich het varkensachtig gedrocht door een gat in de voormuur in de haast te nauwe, conversatie-zaal, opgezwollen tot het honderdvoudige van zijn volume, de met een pap van bloed en steenslag besmeurde flanken schurend tegen pilaren en kozijnen. Kwijlend uit de muil, de snuit, de ontstoken oogen, een druipende dampende vleesch-klomp, als toevallig voorzien van zintuigelijke organen, scheen zich de glanzende monsterkop als op een slurfachtige hals stootend en schavend door de voorzaal te persen, een zinloze lichaamsuitwas met zwartgeschaduwde plooiën en wallen, zwerende kloven van duizelingwekkende diepte, met stekelig haar bezette vetbulten en slapuithangende bloedblaren, die onze ijzig kille lichamen onderdompelde in een zware, zuur-dampende kwijl van . . . van . . . bühhhhhhh . . .

Meneer, dat mag niet, wil meneer astublieft even een bon teekenen, tweevijftig astublieft meneer.”
„Hè . . .?” . . . Wel verdomme Wouter, waarom kom je dan niet een minuut eerder!

L.

Regenmantels
in alle prijzen

J. VAN DIJK
189 OUDE DELFT
TELEF. 431

BOLLINGER BRUT
EEN BUITENGEWONE CHAMPAGNE

VERKRIJGBAAR BIJ:
B. A. VAN DE VEN & Co.
WIJNKOOPERS
WIJNHAVEN 11 — TELEFOON 78

Centrale
verwarming
volgens de nieuwste systemen.

Ingenieursbureau

JOOST
NAAKTGEBOREN Gz.
BUITENWATERSLOOT 51-53-55
TELEF. 868 DELFT

Vraagt prijsopgave
Service
Reparatie

HEEN EN TERUG
veilig en vlug
MET EEN
DELTA
TELEF. 900

MORRIS SERVICE
GEBR. HABEKOTTÉ
R'DAMSCHEWEG, DELFT

Heeren Studenten!
Wij leveren alles voor Ontbijt- en Koffietafel
1e Kwaliteit en Lage Prijzen
Beleefd aanbevelend,
C. C. WEIL, Hippolytusbuurt 17.
TELEFOON 1286.

WASSCHEN
STOOMEN
SPECIALITEIT: Hofleverancier
„ECON-TARIEF”
ook voor Heerenwasch.
HET VOORDEELIGST!
Vraagt inlichtingen:
TEL.: HAAG 778011.

Heerenschoenen „COWBOY”
in 20 verschillende modellen.
Prijzen: f 3.⁹⁵ — f 6.⁵⁰
MOLENAAR, Wijnhaven
Telef. 917

B. VETH & CO
18 **B** 79
DELFT

Betrek Uw melk en melkproducten van de
Delftsche Melkinrichting
DIRKLANGENSTRAAT 66-70
TELEFOON No. 42

Gebruikt „VETHCO” gepasteuriseerde melk, roomt op als rauwe melk en smaakt als rauwe melk.

HUIZE „WESTEINDE” TE 'S-GRAVENHAGE
biedt aan dames en meisjes een aangenaam Tehuis voor korten of langeren tijd. Zeer matige prijzen (f 1.50 à f 3.— p. d.) voor logies met volledig pension, desgewenscht alleen kamer met ontbijt. Rustige en gunstige ligging in het centr. van de stad. Uitst. tramverbindingen. Gevestigd sedert 1868. Geheel verbouwd en gemoderniseerd.

Westeinde 31 — Tel. 113932
Westeinde 27 — Tel. 110573

Corpsleverancier
STEIJGER'S
SLAGERIJ
Specialiteit in Fijne Worst en Vleeschwaren
ALLES EIGEN FABRIKAAT
Oude Kerkstraat 9-10
Telef. 168, Delft
OPGERICHT 1863
Een hartigheidje is FIJN, maar... het moet van STEIJGER zijn

BLOEMEN

PLANTEN

BLOEM-BINDERIJ
HERMAN ROMIJN
TELEFOON 1422
WIJNHAVEN 14
DELFT

AARDEWERK

GLASWERK

Naamlooze Vennootschap
W. D. MEINEMA

Verkrijgbaar:
de tweede, geheel omgewerkte en vermeerderde druk van
Nieuwe Methoden
voor **Elementair-analyse**

Prof. H. TER MEULEN
en
Dr. J. HESLINGA
72 bladz., met 9 photo's en 25 teekeningen.
Prijs ingenaaid f 2.40

TECHN-HOOGESCHOOL

De Voorzitter van de Afdeling der Weg- en Waterbouwkunde van de Technische Hoogeschool te Delft maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het Ingenieurs-Examen voor Civiel-Ingenieur, dat zal worden afgenomen in de maand Maart 1937, zich daarvoor schriftelijk hebben aan te melden vóór 14 Februari 1937 bij den Secretaris van de Afdeling der Weg- en Waterbouwkunde.

Wijziging in den lesrooster 1936—1937.

Het college Irrigatie, B. O. van Prof. Ir. J. Haringhuizen voor studenten C₅ op Vrijdag van 11—12 uur, wordt verplaatst naar Dinsdag 11—12 uur, zaal 124.

De Secretaris van den Senaat,
Dr. Ir. C. B. BIEZENO.

De privaat-docent Dr. Ir. J. G. Ossewaarde maakt bekend, dat hij gedurende de maanden Februari, Maart en April voor belangstellende een serie voordrachten zal houden over de Botanie en cultuur van de Oliepalm, in het bijzonder ter Oostkust van Sumatra, aanvangende Zaterdag 6 Februari a.s. De voordrachten zullen worden gehouden op Zaterdagmorgen van 11.15 tot 12 ure in de collegezaal van het Laboratorium voor Technische Botanie.

Economisch Privatissimum Prof. Dr. J. A. Veraart. Derde lijst van Voordrachten 1936—1937.

Woensdag 27 Januari. Inleider: C. van der Meulen.
Onderwerp: Opzet en mogelijkheden van de economische organisatie van Abessinië.

Woensdag 10 Februari. Inleider: L. F. Stok.
Onderwerp: Verbetering van binnenlandsche conjunctuur zonder verbetering van onze exportpositie?

Woensdag 17 Februari. Inleider: J. van Ierland.
Onderwerp: De financieele en economische positie van Denemarken.

Woensdag 24 Februari. Inleider: W. Hylkema.
Onderwerp: De tarievenpolitiek van publiekrechtelijke lichamen.

Woensdag 3 Maart. Inleider: P. Delgorge.
Onderwerp: Het Clearingsysteem.

Woensdag 10 Maart. Inleider: C. J. van Doeland.
Onderwerp: De financieele en economische positie van Polen.

Woensdag 17 Maart. Inleider: E. A. Bierdrager.
Onderwerp: Speculatie als menselijke factor in de Economie.

Woensdag 7 April. Inleider: Mr. J. J. M. Veraart.
Onderwerp: De reorganisatie der sociale verzekering.

Woensdag 14 April. Inleider: E. van Emden.
Onderwerp: Zal nog nader worden bekend gemaakt.

Prof. Dr. C. H. van Os maakt bekend, dat hij op Maandag 1 Februari a.s. zijn colleges zal hervatten.

De Nederlandsche Afdeling van de Commissie ter uitvoering van het Verdrag betreffende intellectuele toenadering tusschen Nederland en België maakt bekend, dat ten behoeve van een of meer afgestudeerden, studenten, geleerden of kunstenaars van naam, die hun studiën in 1937 aan een universiteit of hoogeschool in België wenschen voort te zetten of aldaar onderzoekingen of andere werkzaamheden wenschen te verrichten, beschikbaar is een bedrag aan Beurzen te zamen groot f 1200.—. Gegadigden kunnen zich uitsluitend schriftelijk aanmelden bij den Secretaris van de Nederlandsche Afdeling, Mr. H. J. Smidt, Departement van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen, te 's-Gravenhage, vóór 1 Maart a.s. 's-Gravenhage, den 15en Januari 1937.

Namens de Nederlandsche Afdeling,
LIMBURG, De Ondervoorzitter,
H. J. SMIDT, De Secretaris.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Civiel-Ingenieur: H. van Nes.

VAK-VEREENIGINGEN

Electrotechnische Vereeniging te Delft.

Lezing met Lichtbeelden en Demonstraties op Woensdag 3 Februari a.s. in zaal B van het Laboratorium voor Electrotechniek door: Ir. J. P. Verlooy, Techn. Directeur der Bell Telephone mfg. Cy. Afd. Nederland, over: Moderne Telefonieproblemen.

Denkt om Uw contributie. Na 1 Februari zal dit bedrag vermeerderd met boete en inningskosten per quitantie geïnd worden.

Namens het Bestuur,
M. E. VERSCHUUR, Secretaris.

Vereeniging voor Technische Physica.

Gewone Vergadering op Dinsdag 2 Februari in de groote collegezaal van het Laboratorium voor Technische Physica, aanvang 8 uur.

Spreker: Prof. Ir. J. Muysken.

Onderwerp: „Energiebronnen der toekomst.”

Den leden, die hun contributie nog niet betaalden, wordt met nadruk verzocht dit alsnog voor 15 Februari te doen.

Betaling kan geschieden bij Wensveen (conciërge voor Technische Physica) of door storting op giro no. 67699 van de Vereeniging voor Technische Physica, Mijnbouwplein 11, Delft. Na 15 Februari kan op deze wijze niet meer betaald worden. Dan wordt het verschuldigde bedrag, verhoogd met incassokosten, per postkwitantie opgevorderd.

K. DE BOER, Secretaris.

Technologisch Gezelschap.

Excursie op Vrijdag 5 Februari a.s. naar de Superfosfaat Fabriek te Vlaardingen, onder leiding van Prof. Dr. Ir. H. I. Waterman en Prof. Dr. F. E. C. Scheffer.

Vertrek Delft: 13.30 uur vanaf Westvest 9 per autobus. Kosten: f 0.75. Max. aantal deelnemers 20.

Inteekenlijst sluit Woensdag 3 Februari des 's Middags om 12 uur.

Mijnbouwkundige Vereeniging Delft.

Het Bestuur der Mijnbouwkundige Vereeniging heeft zich als volgt samengesteld:

H. van Arkel,	President.
P. Wintgens,	Secretaris.
A. L. Haighton,	Penningmeester.
J. T. L. Bartlema,	Archivaris.
A. J. J. Koch,	Commissaris.

REPETITOREN

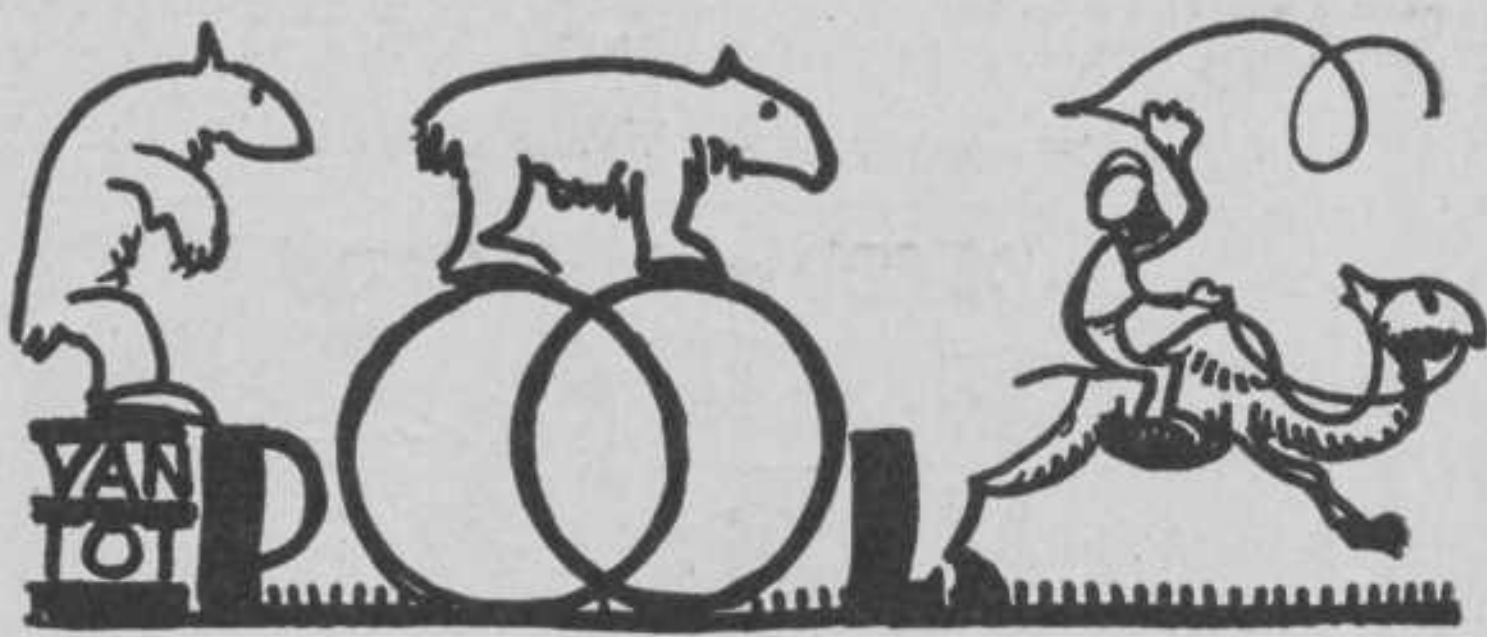
Ir M. van der Veen, e.i., assistent T.H., Kanaalstraat 5, Delft, Tel. 1761 repeteert WISKUNDE, ELECTROTECHNIEK, WISSELSTROOMTHEORIE en THEORIE van MAXWELL.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T. H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

WISKUNDE, MECHANICA'S, THERMODYNAMICA, THEORIE VAN MAXWELL, WISSELSTROOMTHEORIE, bij Dr. Ir. P. M. Verhoeckx, Adriaan Pauwstraat 17, den Haag, telef. 551634. (Van station H.I.J.S.M. te bereiken met lijn 10 of 11).

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

NACHTELIJK VERHAAL.

Als uitgangspunt voor de volgende treffende geschiedenis heb ik maar weer de voor dergelijke doeleinden zoo uitermate geschikte Societeit genomen.

Van die Societeit dan kwam ik vandaan, laat, een beetje dronken enz., enz. — allemaal niets geen bijzonders aan. Nu wil het ongeluk, dat ik een beetje een slechte bloedcirculatie heb, zoodat ik in een toestand als boven beschreven, meestal moeite heb met inslapen.

Ik pleeg dan, thuis gekomen zijnde, mij in een fauteuil te vleien met wat aangename lectuur, om zoodoende in een meer normale slaaptoestand te geraken.

Zoo lag ik daar dan ook in deze heugelijke nacht, lezend eene Kaffer-geschiedenis.

Op plezierige wijze nam het verhaal mij mee naar het oneindig groote Savannenlandschap ten Z. van de Congo. Ik begon mij heerlijk ver van het Delftsche gebeuren te wanen, met een licht Khaki-pakje aan en een tropenhelm op, glimlachend starend naar de kinderlijk lawaaige krijgsdansen der kraalbewoners.

Op het moment, dat de letters begonnen te dansen, bezochten juist eenige blanken als eersten een Boesmankraal, de opgeschoten kraalmeiden sloegen de armen om elkaar en krijschten. Jopie, Stien en Sjaan waren hun namen. Zij dansten gillend om de kraal . . . op de Markt . . . laat ik me nog eenmaal goed concentreren . . . wat lees ik nu voor een merkwaardig boek . . . ik ben toch nog wakker en kan de titel dus lezen:

Schijnbeschaving in Europa?! Mijn God, lees ik dat 's nachts . . 's nachts kan men zoiets toch niet begrijpen . . . Laat ik het boek nu maar stuk knippen tusschen mijn vingers . . . Maar mijn vingers knepen niets; ik zat rechtop in de fauteuil, in 't donker en mijn hart bonkte. Die vervloekte circulatie. Ik wist, dat ik nu klaar wakker was. Desondanks wist ik óók zeker, dat *de Duivel zich in mijn kamer bevond.*

„Wilaidelgebaore Hair Wullum, wais wilkom!” zeide ik plichtmatig.

's Duivels hoofd was van een kolossale en irritante omvang. Behalve twee uitdagende horens droeg hij een gemeen brilletje, waar achter twee sluwe spottende oogjes kippig knipperden. „Hêêêêêê,” lachte de Duivel mij uit met een ongeloofelijke toonhoogte, die een des te gemeener effect had door de grootte van het hoofd ($\pm 3 \times$ 't mijne!).

„Wat moet ik met je gaan doen, opdat je me een tijdlang aangenaam bezig houdt; ik bedoel, opdat je me een aantal dingen vertelt, waarover ik me kapot moet lachen?” vroeg ik angstig verlangend. Ik voegde er aarzelend aan toe: „Want ik weet, dat je terecht veeleischend bent.”

„Vooruit, trek je jas aan, kreng.”

Ik gehoorzaamde gelaten.

„Ik zal je geen geestige dingen vertellen deze keer, maar ik zal ze je laten zien. Maar praat er niet verder over.”

„Oh nee, maak je daar niet ongerust over,” loog ik als gewoonlijk.

„Maar je schrijft er ook niet over in de Spiegel,” smeekte de Duivel pielig.

„Heb ik je nou nog niet vaak genoeg duidelijk gemaakt, dat je zoiets aan een vriend niet vraagt?!”

„Nee, nee, maar heusch . . . hêêêêêê,” lachte hij opeens weer onnoozel, God weet waarover en maakte daarbij een beweging met z'n hoofd, alsof ik op het punt stond er een klap tegen te geven.

Edoch, ondanks mijn afschuw voor hem, volgde ik hem, nieuwsgierig als altijd, wat voor „geestigs” hij me weer bekookstooft had.

Toen ik de voordeur opende, bleken er twee agenten voor te staan, die hun hand aan de helm brachten bij 't zien van de Duivel.

Toen ik doorliep, zag ik steeds meer agenten en plotseling merkte ik dat beide zijden van het O. D. geheel bezet waren met dienders.

„Vind je ze niet mieters; en alles doen ze voor je; let maar 's op,” fluisterde de Duivel in m'n oor en leidde me naar een door de agenten opengelaten plek . . . en daar stonden ze, door een ketting aan elkaar gekluisterd, gereed om opgebracht te worden . . . 's Duivels creaturen, ten koste van wie hij zijn vrienden placht te amuseeren: Z'n rijke oom A. en tien kraaiende mevrouwjes, die zijn tante's voorstelden en van wie tante B. uit Bussum 't ergste kraaide; verder herkende ik nog assurantiën-inspecteur Plattema en diens chef Van Appelhoorn, enz., enz., enz.

WIE EEN WORST KOOPT WEET NIET WAT DAAR IS INGEDOUD.

Op straat heb ik een steen opgeraapt. Hij is nog nat, want hij had in een plas gelegen, wachtende tot de vuilnisman hem met een zwaai van zijn schop zou hebben opgepikt. Het is net zoo'n steen, juist net zoo één die ik altijd graag wilde hebben om, wanneer de gelegenheid daar zou zijn, hem met een suizende slag op het hoofd van één van die onnutte sluipers die ik iedere dag op mijn ochtendwandeling ontmoet, te doen neerkwakken, om hem wakker te schudden en hem de schoonheid der aarde te doen zien, en wanneer de slag te hard voor zijn gestel zou zijn aangekomen, dan zou ik zeggen: „Hij ruste in Vrede,” en zonder mij bezwaard te voelen zou ik doorgaan, en een jubelend lied zingen dat ik ongetwijfeld op dat moment zou scheppen.

Nu zult Gij zeggen: „Daar had gij 't recht niet toe.”

Welnu, ik zou U antwoorden, zonder te spreken en U zoudt mij misschien niet begrijpen. Ik zou U bij de hand vatten en met U gaan wandelen.

Ik zou mijn hand naar boven strekken en U de wolken toonen. Ik zou U laten zien hoeveel sloten al dichtgevroren waren.

Ik zou U meenemen naar de toren en de 368 treden beklimmen; de luiken in de spits openzwaaien en onder het luiden der klokken, zou U zwijgend de wereld onder U bezien, en misschien zoudt gij mij dan begrijpen . . .

* *

Nu loop ik over de Binnenwatersloot, en daar zie ik iemand aankomen die ik wel ken. Eens vertelde hij me dat zijn grootste plezier was tennissen en gramfoonplaatjes afdraaien. Met me zelf sluit ik nu gauw een weddenschap dat ik mezelf op een pilsje zal tracteeren als hij mij niet groet, en ik ben ervan overtuigd dat ik zoo de meeste kans heb om te winnen. De steen wil ik nog niet gebruiken, nu niet tenminste.

Hij zit op de fiets, en komt al dichtbij. Hij moet me zien. Nog tien meter, nog zeven, vijf, vier, drie . . . hij groet niet! Wat er nu gebeurt, heeft zich in één seconde afgespeeld. Terwijl hij me passeert geef ik hem een duw, en zijn gil verstomt in een plons. Op 't wateroppervlak worden de kringen al grooter en in 't midden borrelen een paar belletjes naar boven. Tusschen deze belletjes komt zijn hoofd weer boven. Hij kan er makkelijk staan. Hij spuugt een paar gulpjes grachtwater uit en waadt naar de kant. Ik geloof dat hij huilt, maar het kunnen ook waterdruppeltjes zijn. Chris staat er ook al bij en heeft zijn dreg in de hand.

Het publiek vindt het geval nogal lollig en de kwinkslagen zijn niet van de lucht.

Druipend als een natte poedel komt hij het Klompje binnen en daar ziet hij mij staan. Nu is 't typische van 't geval dat hij niet boos op me is. Misschien voelt hij nattigheid en met trots bekijkt ik hem met de oogen van een kunstenaar die zijn meesterstuk beziet. 't Eenigste wat hij zegt is dat hij 't smerig vindt, maar daar trek ik me niets van aan, omdat ik met mijn psychologisch evenwichtsgevoel hem voortdurend in mijn macht heb. Evenwel besef ik nu dat ik één fout heb gemaakt door mezelf een pils te beloven wanneer hij *niet* groette. Ik wist toch immers dat het een jongere jaars was, en jongere jaars groeten bijna nooit, uit bangigheid of bescheidenheid of om welke reden dan ook.

Ik voel me dan ook niet tevreden over mezelf, niet omdat ik hem een duw gaf, nee, maar omdat ik op zoo'n makkelijke manier mezelf van pils voorzag.

Als tegenprestatie gaf ik hem toen de steen, met het verzoek hem goed te bewaren.

* *

De volgende dag kwam er een agent om te vragen of ik even op 't bureau wilde komen.

De Ploert had me aangegeven.

A. G.

Als getraind neuralgie-lijder wist ik nu zeker, dat ik droomde en ook, dat het einde weldra volgen moest:

Plotseling ontwaarde ik boven de zee van dienderhelmen 's Duivels gebilde hoofd, zoo groot als een huis en het „lachte”:

„Hêêêêêê . . . . .”, luider dan honderd fabriekssirene's . . . .

Nu vond ik 't mooi geweest en rukte mijn oogleden open. Ik hoop, dat iedere lezer weet, welk lid met de beschreven nachtmerriefiguur bedoeld wordt en ik kan U slechts de goede raad geven, laat hem U zijn intiemste vertrouwelijkheden biechten; belooft hem, er niet verder over te zullen praten, maar doet het toch — gerust. Want dat is goed voor de ploert.

E. A. B.

DE JAM MERKLACHT

Studenten zingt —
Zingt luid en blij van harte.

ELFDE KLACHT.

Ik ben zeer bitter gestemd.
Dat is Uw schuld, lezer.
Waarom zit ik met pen en papier, terwijl U toch niet begrijpen zult, wat ik er op schrijf? Daar is U een veel te domme lezer voor.
Ik ben geniaal! Zeker, lezer, daar heeft U gelijk in. Dat kan ik onomwonden verklaren.
Maar U is het ook! Ja, waarachtig!
U is geniaal stom. Zoo dom als niemand ter aarde, als het achtereind van een varken.
Ja, daar zit U nu met de „Spiegel” in Uw knuisten, leg dat blad dan toch ook weer neer, ezel!
Pardon, lezer. Ik heb U beleedigd en U kunt zich niet verdedigen. Trekt U het zich niet aan. Waarom leest U dit dan ook? En dat U nu nog door gaat is het toppunt van stupiditeit!
Lezen heeft voor U geen zin, want U begrijpt toch niet wat er staat.
Schrijven zou dan voor mij ook geen zin hebben. Heeft het ook eigenlijk niet.
Maar ik behoud mij het recht voor om van mijn onbeschrijflijke hoogte op U neer te zien, zelfs met U te spreken en te doen, als stond U op mijn niveau.
Welaan dan, we gaan beginnen.
Maar waarover?
Er is stof genoeg, die U interesseert.
Natuurlijk is U nog vol van die wekker, die eenige teleurgestelde stakkers, om zich uit eigen eindeloze verveling op te wekken, hebben laten afgaan.
God, lezer, en wat niet al meer!
Stoepjes, smerige onthullingen, critieken, enz. enz.
Alles wat Uw sensatiebeluste oogen een moment een leugen kan voortoveren.
Maar dat zijn juist zaken, die een weldenkend mensch niet interesseeren.
U is dan ook maar een heel domme lezer van de „Spiegel”.
Iets wat mij bijvoorbeeld interesseert: Heeft U, lezer, reden van bestaan?
Zoo lang ik schrijf, misschien. Want het is nog maar de vraag, of ik er prijs op stel, gelezen te worden. Schrijf ik niet, dan is Uw bestaan volmaakt redeloos en onzinnig geworden.
U voelt dat zelf ook wel. U heeft daar zelfs uiting aan gegeven, in heftige bewoordingen.
Goed, goed, lezer. Ik schrijf al weer.
En ik zal straks weer naar een drukker gaan met mijn papieren en alle oude cliché's en ik zal ter zetting geven en corrigeren en opmaken en posten.
U zult Uw voer hebben.
Hier zit de nijvere werker en zoekt vergeefs naar het drap, dat hij in Uw troggen zal spoelen, waar Uwe geringde varkenssnoeten insnuffelen en schreeuwen van ongeduld.
Maar even nog! Voor de lekkernij komt aanspoelen, wil ik van de gelegenheid gebruik maken, U het crisismerk door het oor te rijgen.
Typisch, dat U nu pas begint te gillen, terwijl mijn collega's U drie maanden geleden de dikke huid eens terdege met een tang bewerkt hebben.
Of gilt U alleen van de honger? Ik zal het waarschijnlijk nooit te weten komen.
Ha! daar heb ik U bij het oor. U zult er straks van gillen, als het tot U doordringt, dat U pijn heeft.
Dat ik met mijn beschaafde handen U aan het vieze, vette varkensoor moet trekken, doet mij walgen. Maar het merk zal erin!
En gillen zult U, nog erger als van de honger.
Och, lezer, het drap kon ik niet vinden. Maar probeert U het eens met wat fijner voedsel.
Misschien begrijpt U het volgende sprookje:
Er was eens een adelaarsnest met haast volwassen jongen, die, sinds dat zij in hun kale naaktheid uit het ei kropen, maar weinig wilden veranderen.
Het ouderpaar zat op de rand van het nest en spoorde hen aan tot uitvliegen. Ja, tenslotte sloeg het paar er zoo lang en onbarm-

SPIEGELBEELD VAN DEZE WEEK

No. 1 DER NIEUWE SERIE:

DEFAITISTEN

IT'S A PITY.

Pitty is de vader van alle defaitistische oude mummelmanneltjes in het Corps, en dus heeft hij wat leeftijd betreft *minstens* zoveel jaren op zijn weezinwekkend kroost voor, als er normaliter liggen tusschen het moment der geboorte en de puberteitsgrens. Ik zeg *minstens*, want na de moeilijke jaren der puberteit, die een gezond menschenkind al leelijk zwaar op de maag liggen, heeft Pitty zeker eerst weer wat willen rusten.

Maar toch eindelijk dan, toen de druk der omgeving op de rem van verveeldheid en indolentie zoo groot werd, dat deze los schoot, bekwam Pitty in een oogenblik van tegennatuurlijke zorgeloosheid, de griezelige lust, zijn soort in stand te willen houden.

Zonder hartstocht en in loome traagheid gaf Pitty toe aan deze vreemde drang, en ging er aan te gronde.

Nu is Pitty dood en zitten wij met de smeerbeel. Zoo nu en dan is er nog wel eens iemand die meent de auteur van alle oude mummelmanneltjes in de Defaitistische Studenten Club te hebben gezien. Dit is gezichtsbedrog.

Mocht er nog eens iemand door deze irritante verschijning gehinderd worden, laat hem het fantoom dan eens van heel dichtbij bezien.

En laat hij dan eens door de sterk negatieve en onsmakelijk astigmatische geslepen brilleglazen in die glansloze pupil kijken die nog amper te ontwaren is in de troebele massa van het dof doodsche oogwit.

Dit neemt nog niet weg, dat ze hem ook hebben zien bewegen zult u zeggen.

Inderdaad! Daar ligt het probleem van de doode Pitty.

Geniale geleerden kwamen tot de noodlottige conclusie: De doode Pitty zal ons met zijn doode lijf de onaangename gewaarwording van zijn indolente ambulante blijven opdringen. That's the pity. De griezel! C.

hartig op los en bleven de jongen zoo stil liggen, dat de ouden vreesden, zij waren dood.

Oververmoeid van hun zware taak, die veel langduriger en omvangrijker was dan van vorige geslachten, zette het paar zich een moment te ruste. Van die gelegenheid maakte de jongen gebruik de zorgvolle dieren stiekem in het lijf te pikken.

Hoe het afliep, kan ik niet verzinnen.

Ik vertel het maar zoo simpel mogelijk. Het is maar om U even af te leiden, terwijl het crisismerk erin gaat, maar niet om Uw hongerige varkensmaag te vullen.

Meent niet, arrogante nietsnut, dat U vanzelf rede van bestaan heeft, of dat ik van plan ben, U die voortdurend te geven. Alleen als het mij in den zin komt.

Ik ben wel goed, maar niet gek.

Wat verbeeldt U zich wel?!

Enfin, laat ik me niet opwinden.

U kunt het tenslotte niet helpen, dat U geen manieren heeft. Vooruit dan! De crisismerken zitten in de ooren! Nu de troggen gevuld!

Wat wilt ge? nieuws of vuile moppen?

Bah! Ik kan mijn afkeer niet onderdrukken, als ik aan U denk. En U nog bezig te moeten houden. Voelt U wat dat voor me is? Neen, natuurlijk niet. U voelt niets en vindt zichzelf niet eens zoo gek. Geen wonder, dat ik tegen mijn lot verbitter. Ik ga in mijn heerlijke stoel naast de kachel zitten mokken en wachten, tot de hoogere dingen des levens mij weer gaan bezielen.

* * *

BANKETBAKKER EN KOK
J. J. VAN GILS
 (FA. GUSSENHOVEN)
 BINNENWATERSLOOT 30

Een zeer goed ADRES voor:

Heerlijke theeboekjes
en Bonbons

Diverse soorten kaas-
boekjes en Zoutjes

Steeds warme croquetten in den
winkel verkrijgbaar

Taarten naar elke gewenste idee
opgemaakt

TEL. 880 TEL. 880

N.V. Melkinrichting „Samenwerking”

ZUIDEINDE 108 DELFT TELEFOON 995

Waarom is onze

VOLTANA MELK ?

in Flesschen een succes

OMDAT:

Door de bewerking volgens het Voltana systeem, de Melk haar bactericide eigenschappen heeft behouden, als voedsel intact is gebleven, daar het koolzuurgehalte niet is verminderd, waardoor kalkzouten en fosphaten in oplossing zijn gebleven, de Vitaminen zijn NIET vernietigd, deze Voltana Melk in Flesschen is ziektekiem vrij, roomt op en smaakt als rauwe Melk. Overtuigd U zich door eens een Proef hiermede te nemen.

Beleefd aanbevelend, DE DIRECTIE.

F. M. D. v. d. Gaag
zorgt

voor Uw meubelen
en verhuizingen

**A
D
R
E
S**

v. d. HEIMSTR. 83

Leverancier Societeit Phoenix

TEL. 1061

GIRO 148427

J. Baretta
 Delft

Voorstraat 105 - Tel. 151

Postrekening No. 109854

Koopman
en Commissionnair in
**GROENTEN
EN FRUIT**
voor binnen- en buitenland

Leverancier
Societeit „Phoenix”

VROOM & DREESMANN

bekend om zijn uitgebreide
sorteering en populaire
prijzen

OOK IN DELFT

**STAATSMIJN
PRODUCTEN**

**BYBRANDSTOFFEN
HANDEL
V.H.S. OLIEMANS**

Zentra-horloges
ankerhorloges
zijn betere

reeds vanaf f10.-

KLAAS VOS
PEPERSTRAAT 5
TELEF. 990

Firma C. MEEUWIS

CHOORSTRAAT 27 B. T. COELMAN TELEFOON 1575

De aangewezen Heerenkapper
voor Delft

TREEDT

ALVORENS UW DISSERTATIE IN DRUK TE
GEVEN, EERST IN ONDERHANDELING MET
NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA
MONOTYPE-DRUKKERIJ
HIPPOLYTUSB. 6 DELFT TELEFOON 160

SIGARENMAGAZIJN
„OUDE DELFT”

H. K. JÄGERS

OUDE DELFT 82 - DELFT

BIJ DE PEPERSTRAAT
TELEFOON 367 - GIRO 764

Gerenommeerde
Sigaren- en
Sigarettenmerken

Groote voorraad

Pijpen

en aanverwante artikelen

N.V. BROUWERIJ
D'ORANJEBOOM
ROTTERDAM

Bestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
GEBOTTELD flesschenbier

Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagent: J. T. POST
Vrouwjutteland 14, Tel. 92, Delft

Uwe bovenkleeding

laat U natuurlijk geregeld bij ons
stoomen. Onze prima inrichting
geeft U de zekerheid van een schit-
terende behandeling en aflevering
en bovendien is de prijs zoo billijk,
dat U het graag een paar maal
per jaar laat doen!

Colbertcostuums . . . . f 2.-

Overjassen . . . . f 2.75

**N.V. De
Zwitsersche**

HOOFDKANTOOR: GEESTBRUGKADE 38, RIJSWIJK Z.H., Tel. 118510

DELFTSCHE STUDENTEN ALMANAK VOOR HET JAAR 1937.

Het roode boek van het Delftsch Studenten Corps zal bij het verschijnen van deze regelen wel reeds de weg zijn opgegaan, die voor al zijn voorgangers was weggelegd: hij vult reeds het almanakkenrijtje aan, dat, boven op een kast, den bezitter nog slechts dient, zich het aantal zijner Delftsche jaren te herinneren. Als laatste van de rij vervult hij de rol van adresboek tevens, doch daarmee is zijn rijk uit.

Misschien is het juist daarom niet verkeerd, dat de bespreking van de almanak eerst nu het licht ziet, nu alle gevoelens van vreugde of misschien ook teleurstelling na de uitreiking op de achtergrond zijn geraakt en aldus ruimte laten voor bezinning. Voor een bespreking van de almanak is zulk een bezinning noodzakelijk, omdat men met zijn overpeinzing over den almanak ertoe zou kunnen komen eveneens een oordeel uit te spreken over het Corps, dat hem maakte.

Deze omstandigheid zou naar mijn oordeel de taak des recensenten slechts aantrekkelijker kunnen maken, indien niet de wetenschap deze aantrekkelijkheid te niet deed, dat sinds jaar en dag de almanak geen uiting van het D. S. C. meer genoemd mag worden. Immers, hoe zou men het boek die naam kunnen geven wanneer men zich er van bewust is hoe jaar na jaar de almanak wordt gemaakt door een kleine groep mensen, die als uitzonderingen op de massa van het Corps zich tijd en moeite geven met plaatwerk en geschrift der Redactie bij haar immer moeilijker wordende taak te steunen?

Dat deze groep zoo klein is, mag op zichzelf een treurige omstandigheid heeten, zij wordt echter weerzinwekkend bij de ontdekking van de aan onverschilligheid grenzende lauwheid in breede lagen van het Corps, telkenmale wanneer het over den nieuwen almanak gaat. Ieder kent de krampachtige pogingen die, ieder jaar weer, de Redactie doet tot het verzamelen van inzendingen en men vraagt zich werkelijk af waar het einde is, als die pogingen worden beantwoord met een glimlach en de veronderstelling, dat muurschriften en Spiegel-dreigementen nu eenmaal een uiting zijn van „almanakstijl”, dat echter die almanak reeds lang is volgeschreven en geteekend!

Het schrijven over de almanak is dus het schrijven over het werk van enkelen. Het geldt dus eerder de prestaties van losstaande schrijvers en tekenaars, dan die van de Redactie, die als zoodanig slechts het weinige verzamelde en deed drukken, dat haar ter beschikking werd gesteld. Op lof of blaam voor de typographische verzorging van het boek maken drukkerij en uitgeverij aanspraak en de Redactie dáár waar zij leiding gaf en haar goede smaak beslissend was voor de aesthetische uitvoering van het geheel.

De roode band, de ronde rug, we kennen en waardeeren ze beide. Op de band het vignet. Het laatste lijkt zwart op wit, zooals het op de titelpagina voorkomt, beter tot zijn recht te komen. De noodzakelijke vergroving van het lijnenspel op het linnen van de band komt dit prentje niet ten goede, terwijl qua voorstelling één die nauwer met het D. S. C. van het oogenblik verband hield zeker te prefereren zou zijn geweest.

De kalenderprenten, getuigend van 's menschen idealisme en wat daarvan terecht komt, geven blijk van technische vaardigheid bij den maker. Waarom echter de vrije gedachtengang van den beschouwer zoo beknot door de bij deze toch zeer duidelijke voorstellingen storende „verklaringen”? Kalenderprenten immers zijn zoo bij uitstek geschikt voor het in tekening neer leggen van de denkbeelden des tekenaars, dat hier a priori bijschriften al afdoen aan de plaatjes, vooral wanneer die bijschriften zoo onnoodig zijn als in dit geval.

De grapjes bij de data geschreven, worden jaar na jaar flauwer

en konden heusch beter weggelaten worden wanneer ze zoo vervelend als de laatste jaren moeten zijn.

Het thans volgend deel der almanak, de verslagen van Corps en vereenigingen is nu en dan leesbaar door de prentjes die het doorbladeren van deze vaak dorre feitenopsummingen toch aantrekkelijk maakt.

Genoemd mogen worden het hoofd Verslagen, een enkele krabbel in het Societeitsverslag, de schaatsenrijder op pg. 137. Op bladzijde 227 vangt het mengelwerk aan met een veelbelovend hoofd. Het belangrijkste deel van den Almanak, het zij ronduit gezegd, voldoet niet aan de hooggestelde verwachtingen. Het gaat op deze plaats niet aan vergelijkingen te maken met wat dit gedeelte van den almanak der andere Corpora te zien geeft.

De Delftsche Studenten Almanak heeft zich terecht een eereplaats in dit milieu verworven.

Toch dringen zulke vergelijkingen zich steeds weer op en soms is het benauwend tot het besef te komen, dat de Redactie slechts door een aanmerkelijk verlagen van haar Standaard er in heeft kunnen slagen haar boek tijdig vol te krijgen. Ondanks alle waardeering voor de nauwgezette zorgen die overduidelijk aan de uitvoering zijn besteed vragen we ons toch af of het in sommige gevallen niet beter is bij het mengelwerk de qualiteit van het gedrukte vóór de quantiteit te laten gaan.

Vaak immers zijn de mengelwerken wel wat al te stuntelig van stijl niet alleen, maar ook van gedachte, dan dat ze in onzen almanak thuis behooren!

Waarom bijv. waagt de schrijver van het eerste verhaal: „Ontmaskering” zich aan het zoo buitengewoon moeilijk weer te geven „gesprek op de Societeit”, waar hij zoo'n gesprek zoo kennelijk niet kan weergeven? En waarom staat de schrijver van „Dood door Schuld” zoo kritiekloos tegenover eigen kunnen, dat hij zijn verhaal, dat misschien als „plot” beloften inhoudt vrijwel op zulke gesprekken baseert?

De geschreven imitatie van de spreekwijzen van bekende personen in het Corps heeft bekoringen, er is echter het risico aan verbonden, dat die imitatie gewild aandoet, of mislukt. Het resultaat is dan een reeks nietszeggende zinnnetjes in een ietwat moeilijk te ontcijferen spelling neergeschreven.

„Caprice van den verloren Zoon”, is een nieuwe wijze op een oud thema. Het is een geslaagd verhaal, misschien wel het meest omdat hiertusschen de regels van het geschrevene op zeer markante wijze de persoon van den schrijver naar voren komt. Voor buitenstaanders gaat daardoor wellicht veel van de bekoring verloren, echter mag zulks geen criterium zijn voor het al of niet in den almanak thuis hooren van het verhaal, dat daarin zeer zeker op zijn plaats is.

De praatplaatjes van Frankie zijn het lichtpunt van dezen almanak. Ze zijn geestig geteekend. Zie bijv. het slot: „en nu woont hij daar nog en maakt er zich het leven aangenaam”. Met het dan volgend verhaal „Ik en geen ander” bewegen we ons helaas weer in dalende lijn. Dit verhaal draagt al te duidelijk de sporen van de snelheid waarmee het waarschijnlijk is geschreven. Dit is te meer te betreuren, waar meer zorg bij 't schrijven ertoe had kunnen bijdragen onnoodig lange tirades en weinig terzake doende opmerkingen achterwege te laten waardoor de strekking duidelijker tot uiting zou zijn gekomen. De illustraties getuigen van meer zorg en volgen nauwgezet de tekst.

Het verhaal van „Druppel” wint bijzonder veel door de bijgevoegde teekeningen, die in kwaliteit het verhaaltje zelf verre te boven gaan. (Het echtpaar Druppel bijv. op pag. 272). Het naamlooze gedicht op pag. 276 is evenzeer te loven als de illustraties, die het vergezellen. Het is een van de lichtpunten in deze aan zonnenschijn niet rijke almanak.

Enkele pagina's varia scheiden ons van de adreslijsten waarvan die van het D. S. C. gelukkig wederom prijkt in het aloude lijstje hetgeen het uiterlijk schoon zoowel als de bruikbaarheid ervan verhoogt.

Al bij al laat ons de Almanak voor het jaar 1937 niet veel meer dan hoop op de toekomst, een hoop die in vervulling zal moeten gaan wil niet ons roode boek afdalen tot de gelederen der jaar-boekjes en kerstnummers, waarmee men zich tegen het einde van het jaar een lange treinreis tracht te bekorten.

Een woord van lof past hier aan het adres van drukker en uitgever, wien moeite noch kosten te veel waren, na zijn afscheid de voetstappen van den Vader onzer almanak, den Heer W. Waltman, waar 't mogelijk was te blijven drukken.

J. WOLVINGA

KIPP IN DE SNEEUW.

Met een zucht van bewondering keek boekhouder Kipp de besneeuwde gracht af, toen hij de deur achter zich dicht had getrokken — zachtjes, om niet de morgenrust van Delft te verstoren.

In een flauwe, wonderlijk rustige kromming lag daar de Oude Delft met donker water tusschen de witte walkanten, nu en dan overspannen door bruggetjes, die dien ochtend zich lachend en speelsch nog extra bogen onder de lichte sneeuwlast. En dit contrast van donker water en grauwoode steen tegen de witheid van de sneeuw werd door de boomen herhaald. Over elke tak een laagje schoonheid — wit — donker — wit — donker.

Kipp was op een bruggetje geklommen, luisterend naar het droge schier geluidloze knarsen van zijn voetstappen.

— Eindelijk weer eens sneeuw, zei hij zachtjes en tevreden tot zich zelf.

— Pats!!

Met een boog vloog de hoed hem van het hoofd en beneden op de gracht klonk een luid gejuich van een tiental bengels. Het volgende oogenblik gebeurde er iets wonderlijks. Tenminste wonderlijk voor hen, die het kleine verlegen boekhoudertje van zijn dagelijksch leven kenden.

Met een schrille kreet bukte Kipp zich, vormde met verwonderlijke snelheid een bal en smeed hem naar de troep verbaasde kinderen.

Na een vijftal minuten verwoed gevecht moest de dappere boekhouder echter wijken.

Met glinsterende oogen spoedde hij zich naar het kantoor. Hij voelde zich weer als een kleine schooljongen zoo blij. Ha, ha, wat had hij ze van katoen gegeven. Met zijn groote handen had hij ook veel grooter ballen kunnen vormen. Ja, zulke ballen wel. En bukkend vormde hij een meesterstuk van een sneeuwbal.

Met een gil liet het dienstmeisje de stofdoek uit het raam vallen en nadat zij de sneeuw uit haar verschrikte oogen had gewreven zag ze Kipp, aan de andere kant van de gracht van louter plezier over zijn succes van het eene been op het andere huppelen.

Het trof nu toevallig, dat het een fiksche en struische dienstbode was. Zoo'n ouwerwetsche met bolle roode wangen, blauwe oogen en niet ouder dan een jaar of dertig.

— Wel sakkermentsche kwaje rekel, komt der es hier, dat ik je eens goed inzeep!

— Ja, inzeepen, dacht Kipp, wat zou ik dat wijfke graag inzeepen. En wat zou ze tegenspartelen. Hè!

— Kijk er es om twaalf uur nog eens uit het raam, als je durft, dan kom ik nog eens langs, woof hij haar vaarwel.

Hij moest nu toch opschieten om niet te laat te komen. Het was op slag van achten.

— Inzeepen zei ze, ha, ha, inzeepen. Wacht eens even. Nellie, zou hij inzeepen. Verdikkeme ja! Nellie, de typiste van de baas. Ja, ja, die moet er aan gelooven.

Kipp was door het dolle heen.

Vlug hing hij zijn overjas en hoed aan de kapstok en holde toen weer naar buiten om zijn jaszakken vol met sneeuw te proppen.

Dan vlug naar binnen.

Hij moest haar nog in het kantoor zien te treffen vóór dat ze in de kamer van de baas zou gaan.

Hij zag haar niet.

— Waar is Nellie, Janssen??

— Nellie? Die is al vijf minuten naar binnen? Wat moet je van haar? En wat kom je laat, man.

— Verdraaid nog aan toe. Nu zat ze al bij de baas. Die machtige diktator, waar hij nu al dertig jaar tegen opzag. Maar hij zou ze inzeepen.

Kipp, wees een man! Winter is winter . . . .

Met een duw van zijn schouder stootte hij de glazen privédeur open.

Nellie zat vlak bij de deur achter de machine. De baas ver weg bij het raam . . . .

M. de H.

Hierbij verzoek ik U vriendelijk voor het volgende mij eenige plaatsruimte af te staan.

Bij voorbaat mijn hartelijken dank!

Met buitengewoon groote voldoening heb ik kennis genomen van de „critiek“, die eenige derde-jaars in „De Wakker“ hebben gepubliceerd.

Hoe goed U ook „De Spiegel“ heeft verzorgd, toch weet ieder — ook outsiders — dat het nimmer Uw bedoeling geweest is, altijd de geregelde uitgave te verzorgen. Daarom lijkt het mij, dat het juist voor U heel prettig moet zijn, te weten, dat eenige jongeren hebben getoond, dat zij één uitgave, zij het dan ook van dit blaadje, kunnen maken. Dat belooft iets voor den toekomst, al moet ik hierbij voegen, dat de wijze, waarop zij van hun „belangstelling“ blijk hebben gegeven, mij wel eenigszins opschepperig voorkwam.

Maar dit enthousiasme moet worden aangemoedigd.

(Wel ja. - Red.)

OPMERKER.

Naschrift van de Redactie.

Naar aanleiding van ons „Redactioneel“ van 23 Januari j.l., hebben tientallen zich geroepen gevoeld, ons een bewijs van instemming te zenden. De Redactie is daar zeer erkentelijk voor; vooral in die gevallen, waar naast waardeering een helder inzicht naar voren kwam in de beweegredenen, die er ons indertijd toe gebracht hebben de verzorging van het O. O. voor korten tijd op ons te nemen.

Bescheidenheid en plaatsgebrek belet ons de publicatie van een en ander. Slechts aan het ingezonden artikel van „Opmerker“ hebben wij een plaatsje meenen te moeten inruimen, aangezien hier een gezichtspunt naar voren wordt gebracht, dat wellicht de belangstelling van onze lezers heeft.

Correspondentie.

Wil de Heer „Eerstejaars“ zich even bij de Redactie melden? Wij kunnen dan maatregelen treffen.

— Oooh, jasses, schei er mee uit.

Help, help . . . .

De druppels lekten langzaam van Kipp's handen. Nellie was de kamer al uit om zich weer in orde te brengen. En voor hem stond de baas . . . dreigend.

— En nu vertel je mij onmiddellijk Kipp, wat dit optreden te beteekenen heeft.

Met een schok kwam Kipp tot zich zelf. Voor z'n geest had hij de witte gracht gezien van die morgen en de ijle blauwe winterlucht daarboven. Het was als hoorde hij weer de deur achter zich dichtvallen, maar nu sloot die een stuk van z'n eigen leven af.

Zijn rechterhand ging omhoog, moe van het sneeuwballengooien, maar rustig wees de wijsvinger nu naar den baas.

— Ik kwam hier, mijnheer, om Nellie in te zeepen, maar — en hier verhief Kipp z'n stem, want de baas wou woedend onderbreken — eigenlijk kwam ik voor iets anders en dat heb ik nu pas begrepen.

Ik kwam U vertellen, dat de wereld mooi wit is, nu en dat ik blij ben in die wereld te leven. Ik ben altijd een beetje bang voor U geweest mijnheer, maar nu zeg ik U, gaat U eens vanmorgen wandelen in de sneeuw, dan zult U zien, dat ik gelijk heb, maar voor dat U weggaat, wou ik U twee dingen vragen wat ik de laatste tien jaren niet heb durven doen. Ik wil vijftig gulden opslag hebben per maand en vier weken vacantie totaal per jaar, en — en hier liet het kleine boekhoudertje Kipp met een slag zijn verkleumde vuist op het bureau neerkomen — als U het verdraait, dan ga ik weg en dan kunt U zien wat er van U boekhouding terecht komt en nog zoo lang U wilt als boeman voor Uw personeel spelen.

Met een paar passen was Kipp langs den verbouwereerden baas bij de deur gekomen. Daar draaide hij zich nog om.

— Ik ga nu mijn handen wasschen en mij wat opborstelen want ik zie er niet uit. Denkt U er nu maar over na. Dan hoor ik dit wel in het kantoor.

En o, ja, ik ga met Nellie trouwen. Dat hebben wij een maand geleden al afgesproken.

Dag meneer —

Bang — sloeg de deur dicht.

F. J. de V.

DE PORTRETTE VAN DE ORANJE'S OP DE POSTZEGELS.

Dat het gevleugelde woord: „Hij is mijn vriend, die mij mijn feilen toont” nog steeds niets van zijn waarde heeft verloren, moest ik ervaren, nu mij van bevriende zijde de opmerking werd gemaakt, dat één persoon door mij vergeten was in de Portret-galerij der Oranje's, te weten: Prins Frederik Hendrik, wiens beeltenis voorkomt op de herinnerings-uitgifte van Curaçao van 1934.

Om deze fout te herstellen volgt alsnog een levensbeschrijving van onzen in de geschiedenis zoo welbekenden Stedenbedwinger.

Frederik Hendrik, Prins van Oranje, een zoon van Prins Willem I en Louise de Coligny, werd 29 Januari 1584 te Delft geboren. Hij ontving zijn voornamen naar zijn peters Hendrik IV van Frankrijk en Frederik III van Denemarken. Toen zijn vader door sluipmoord op 10 Juli 1584 was gevallen, werd hij met de meeste zorg door zijn moeder opgevoed. Hij studeerde aan de hoogeschool te Leiden, waar hem Van Donneville als gouverneur werd toegewezen Johan van der Does (de Jongere) als vriend en de geleerde Daniël Taffin als leermeester hem ter zijde stonden. Reeds op 9-jarigen leeftijd, dus in 1593 hadden de Staten van Holland hem een regiment van 20 vendels soldaten toegekend. Na het verlaten der Universiteit werd hij gouverneur van Geertruidenberg en woonde hij de belegering dier plaats bij, waarna hem jonker Arent van Duivenvoorde als vice-gouverneur werd toegevoegd. Nadat hij in 1594 aan den moordaanslag van Renichon, een priester uit Namen, ontsnapt was, begaf hij zich in 1597 met zijn moeder naar Frankrijk, om tegenwoordig te zijn bij het huwelijk van zijn zuster Charlotte Brabantia met Claude de la Tremouille. Daar leerde hij den ridderlijken koning Hendrik IV kennen, doch het verlangen, om zich onder leiding van zijn broeder Maurits in den wapenhandel, te bekwamen, bracht hem spoedig weer in ons land. Op 17-jarigen leeftijd kreeg hij zitting in den Raad van State, werd kolonel van een regiment Walen en nam deel aan den slag bij Nieuwpoort, waar hij op het voorstel van zijn bezorgden broeder Maurits, om zich te verwijderen, ten antwoord gaf, dat hij met zijn broeder wilde leven en sterven.

In 1602 ging hij aan het hoofd van een gezantschap naar Engeland, om Jacobus I geluk te wenschen bij diens troonsbestijging. Zoowel bij de belegering van Grave en van Sluis, als bij het ruitergevecht aan het Roer, waar hij door den moed en de gevatheid van zijn stalmeester Hodenpijl aan een wissen dood ontkwam, gaf hij de bewijzen van zijn krijgskundige talenten. Daarna onderscheidde hij zich in 1606 door het hernemen van Breevoort, door zijn aanslag op Venlo eveneens in 1606 en door zijn overrompeling van Erckelens in 1607, waarbij graaf Hendrik van den Berg zijn krijgsgevangene werd. Gedurende het Twaalfjarig Bestand trok hij met een leger van 6000 voetknechten, 12 kornetten ruiters en het noodige geschut naar Brunswijk, om daar den vrede te herstellen tusschen deze stad en haar hertog en handhaafde den keurvorst van Brandenburg in zijn bezittingen. In 1619 belast Prins Maurits hem met een zending naar het prinsdom Oranje. In 1621, na het eindigen van het Bestand, werd hij benoemd tot generaal der ruitery en nam deel aan de ondernemingen van zijn broeder. Kort vóór diens overlijden werd Frederik Hendrik opperbevelhebber over het leger der Vereenigde Provinciën en na den dood van Maurits stadhouder der Nederlandsche gewesten, met uitzondering van Friesland, Groningen, de Ommelanden en Drente, die graaf Ernst Casimir van Nassau tot stadhouder benoemden. Na den dood van Ernst Casimir werd hem in 1639 ook het stadhouderschap van deze gewesten opgedragen, uitgezonderd Friesland, dat Willem Frederik koos. Stadhouder Frederik Hendrik zette den strijd tegen Spanje met succes voort. Door herhaalde overwinningen en door het belegeren en veroveren van verschillende steden, zooals Grol

in 1627, 's-Hertogenbosch in 1629, Maastricht, Venlo, Roermons, Stralen en Sittard in 1632, van Rijnbeek, Schenkenschans en Breda in 1637, en ten slotte Sas van Gent in 1644 en Hulst in 1645, bracht hij Spanje zoo ver, dat het zich eindelijk bereid verklaarde een voor ons land eervol vrede te sluiten. Bij al deze overwinningen gaf hij de onmiskenbare bewijzen van schranderheid en onverschrokken moed. Het sluiten der vrede mocht hij echter niet beleven, daar hij den 14den Maart 1647 overleed.

Frederik Hendrik was een man van zacht karakter, vriendelijk en innemend in den omgang, een bedachtzaam staatsman, een beleidvol en omzichtig veldheer en daarenboven een ridderlijk soldaat. Terwijl zijn broeder Maurits uitblonk als veldheer in groote veldslagen, toonde hij zijn talenten door het veroveren van versterkte plaatsen, vandaar zijn bijnaam van „Stedenbedwinger”. Zijn veldheerstalenten waren van dien aard, dat zelfs beroemde legeraanvoerders, zooals Bernard van Saksen-Weimar, Torstenson, Turenne, Karel X, Gustaaf, e.a. onder zijn leiding de krijgsveld dienste beoefenden. Zijn staatkundige talenten werden bewezen door het sluiten van het aanvallend en verdedigend verbond tusschen ons land en Frankrijk in 1635. Ook wist hij bij politieke en godsdienstige geschillen, alles in goede banen te leiden. Ondanks de geschillen die bleven bestaan, vormt het stadhouderschap van Frederik Hendrik een der glansrijkste tijdperken in onze geschiedenis. Niet alleen werd het land vrijgevochten, maar het genoot ook een hooge mate van welvaart en werd een centrum van kunsten en wetenschappen, zoodat dit tijdperk in onze geschiedenis als „de gouden eeuw” wordt aangeduid.

Stadhouder Frederik Hendrik stelde ook veel belang in de wetenschap en sprak verschillende talen. Hij schreef o.a. de belangrijke „Mémoires de Frédéric Henri, Prince d'Orange”. De Prins was in 1625 gehuwd met Amalia, een dochter van Johan Albert van Solms, die als hofdame der gemalin van Frederik van de Palts, in diens gevolg naar Nederland was gekomen. Zij schonk hem 2 zonen en 4 dochters. Zijn beeltenis komt voor op de herinnerings-uitgifte van Curaçao, in Januari 1934 verschenen, ter gelegenheid van de herdenking dat genoemde overzeesche bezitting 300 jaar aan Nederland behoorde. Deze serie verscheen in 17 waarden met afbeeldingen van verschillende personen, alle betrekking hebbende op het eiland Curaçao. Ook een schip met inschrift: „Johannes van Walbeek” werd op drie zegels afgebeeld. Zijn portret is te vinden op de zegels, 2½ cent groen, de 5 cent olijfbraun en de 6 cent violetblauw.

De zegels zijn gedrukt bij de firma Johan Enschedé en Zonen te Haarlem en in diepdruk uitgevoerd naar ontwerpen van André van der Vossen te Overveen en Fokko Mees te den Haag; lijntanding 12½ : 12½.

Prinsstad, Januari 1937.

JAN WEMMERS.

D. S. T. G.

Het Bestuur van het Delftsch-Studenten Tooneelgezelschap heeft gemeend het komende Lustrum op overtuigende wijze onder het oog te moeten brengen van vele belangstellende Nederlanders door het doen ontwerpen en verspreiden van een pakkende reclameplaat, een dergelijke uitermate Feestelijke gebeurtenis waardig.

Ten einde een zoo sprekend mogelijk project te verkrijgen heeft het Bestuur willen overgaan tot het uitschrijven van een

PRIJSVRAAG

waarvoor de inzendingen worden ingewacht op Noordeinde 39 vóór Dinsdag 2 Februari a.s.

Het ontwerp moet bevatten:

- een duidelijk in 't oog springende afbeelding van de kop van een rund;
- de woorden: Delftsch Studenten Tooneel-Gezelschap. XIe Lustrum.
„La Vache qui ronfle”.

en kleiner: Stads Doelen, Delft.
27 Februari 1937, 8 uur n.m.

Gij, bouwkundigen, civielen en andere teekenaars wijdt deze weekovergang allen Uw beeldend en decoratief vermogen aan deze belangrijke opdracht.

HOOFDPRIJS: EEN KRUIK!!

Elk ernstig inzender ontvangt een pils!

Namens het Bestuur:

C. G. FERNHOUT, Secretaris.

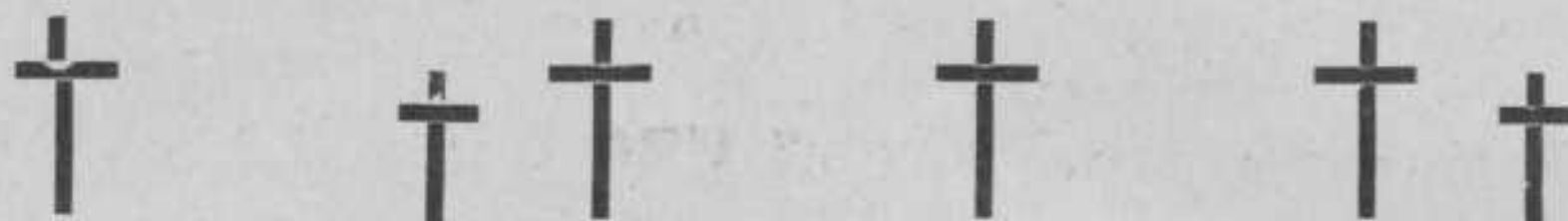

WIE VEEL LEEST
GENIET 'T MEEST.

WIE WEINIG LEEST
HEEFT GEEN GEEST.

WIE NIET LEEST
IS EEN BEEST.

VRIJDAG 5 FEBRUARI BOEKVERLOTING
SOCIETEIT „PHOENIX”

TREFT HET DOEL!!!

Werpt de speer 30, 40, 50 Meter ver en raak!
Treff het doel ook in leven, verzekert U
een verzorgde toekomst en een rustigen
ouderdom en treft dat doel door een

OLVEH-POLIS!

OLVEH VAN 1879 — Onderlinge Levensverzekering U.A. met winstdeeling — KORTENAERKADE 1, DEN HAAG

PRIMA COUPE
1e klasse afwerking

Heerenkleeding
naar maat
en maatconfectie

H. DELFOS
O.D. 161a - Tel. 605

Vereeniging van Delftsche Ingenieurs.

Voor studenten aan de T.H. bestaat gelegenheid tijdelijk lid te worden van deze Vereeniging tegen een contributie van f 2.— per jaar.

Aanmelding bij het Secretariaat, PRINSESSEGRACHT 23, DEN HAAG (Postrekening 5876).

HET BESTUUR.

DE FEESTWIJN

CHAMPAGNE LOUIS ROEDERER

AGENTEN: **N. V. Hoogewerff, Chabot & Visser's**

Wijnhandel Den Haag — ROTTERDAM — Arnhem

BIJ UITNEMENDHEID
IS EN BLIJFT DE
VERKRIJGBAAR IN DE
SOCIETEIT „PHOENIX”

WINTER

DAMES- EN HEEREN-
SLIPPERS

MERK:

„COSYFORT”

sierlijk, elegant en sterk.

Ook voor kinderen zijn

„COSYFORT”

PANTOFFELS

bijzonder aanbevolen.

Met „COSYFORT”

geen beschadiging van

kleeden of meubelen

meer!

„WELFSCHOEN”HUIS

W. H. Heijne den Bak

CHOORSTRAAT 26

TELEFOON 1247